

Η θεματογραφία της ζωγραφικής των κατακομβών δεν έχει τίποτε το νεκρικό και πένθιμο. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι η εποχή, κατά την οποία ιστορούνταν οι κατακόμβες, ήταν εποχή ενθουσιασμού και έντονης βιώσεως της θεμελιώδους διδασκαλίας του Χριστιανισμού, της αναστάσεως δηλαδή των νεκρών και της αιώνιας ζωής και μακαριότητας εν Χριστώ. Τα βιώματα αυτά, όπως και η βέβαιη ελπίδα της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού, βρήκαν την έκφρασή τους στις παραστάσεις των κατακομβών διά συμβόλων και άλλων αλληγορικών σκηνών ειλημμένων από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη.

Το παγόνι σύμβολο αθανασίας (Κατακόμβη Πρίσκιλας)

ΓΕΝΙΚΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ-ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

*ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ
ΤΟΠΟΙ ΤΑΦΗΣ ΚΑΙ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ*

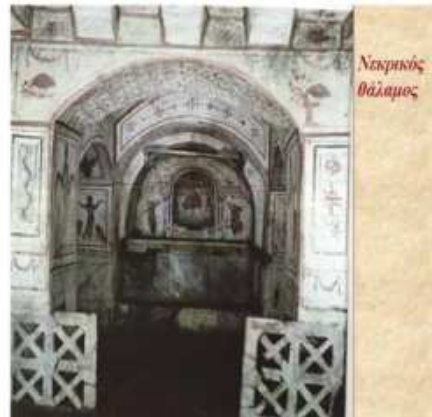
ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ:
π. Στυλιανός Χατζηγηρηγορίου -ΠΕ01
κ. Μαρία Σιάμ- ΠΕ02

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ :
Παντελεήμων Βουλγαράκης- Κωνσταντίνος Καρακατσάνης
Αθανάσιος Λεώνης- Γεώργιος Μιχαηλίδης
Νικόλαος Μουρατίδης- Απόστολος Μπερμπερίδης
Γεώργιος Νικολάου -Νεκτάριος Σαρχαζίδης
Θεμιστοκλής Σιδηρόπουλος- Αριστοτέλης Τσανακτσίδης

Θεσσαλονίκη 2011

Οι κατακόμβες είναι ένα διαχρονικό σύμβολο ηρωισμού. Μέσα σ' αυτές οι διωκόμενοι χριστιανοί βρήκαν την δύναμη και την στήριξη από τον Θεό να αντιμετωπίσουν τους διωγμούς. Με κίνδυνο της ζωής τους, όταν σκοτεινίαζε, συγκεντρώνονταν εκεί για να θάψουν τους μάρτυρες, να ακούσουν το κήρυγμα και να τελέσουν την Θεία Ευχαριστία, χρησιμοποιώντας τον τάφο του μάρτυρα ως Αγία Τράπεζα.

Η ταφή των νεκρών αποτελεί αρχαία και αδιάκοπη παράδοση της Εκκλησίας, η οποία στηρίζεται αφενός στον σεβασμό του ανθρωπίνου σώματος ως «ναόν του Θεού» (Α' Κορ. 3, 16) και αφετέρου στην θεία εντολή «γη ει και εις γην απελεύση» (Γεν. 3, 19).

«Ο ευσχήμων Ιωσήφ από τον ξύλον καθελών το άχραντόν σου Σώμα, σινδόνη καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο· αλλά τριήμερος ανέστης, Κύριε, παρέχων τω κόσμω το μέγα έλεος» (Απολυτίκιον Κυριακής των Μυροφόρων, ήχος β').